

Fra et blondt og blåpigtet aridsfolk er all kultur utgått, sier tyskerne.

Hvad er egentlig arier?

Man kan ikke si at vitenskapen har opklart spørsmålet

Sann intellektuell stordåd er aldri blitt øvet av folk av en annen rase, men er alltid utsprunget av ren arisk germansk åndelig kraft. Det er ikke vanskelig å skjønne at det er Hitler som er mann for en slik uttalelse. Den blev ytret på en stor lægekongress i Tyskland. Om man er av arisk eller ikke arisk avstamning spiller som bekjent en uhyre rolle i våre dagers Tyskland. Den viktigste post på nazistenes program er utstøtelsen av alt ikke-arkisk fra Tyskland, og almindelige mennesker får uvilkårlig det inntrykk at arisk betyr tysk, eller for å bruke et mer omfattende uttrykk: germansk, og at germanerne er de eneste kulturfolk på denne klode — det er dem som har skapt alt det som overhodet kan kalles kultur.

La oss nu se hvad vitenskapen sier om „arier“ og „arkisk“ for om mulig å få greie på hvad det virkelig er, og om tyskerne bruker disse ord i deres rette betydning. Ordet arier er årtusener gammelt. Det forekommer så vidt man vet først i det såkalte Rigveda, det eldste kjente indiske diktverk. Der betegner det den herskende klasse. I det oldindiske sprog sanskrit betyr det bare: trofast, sann eller god.

Den moderne opfatning av arier som en ideell mennesketype som omfatter alt hvad der er edelt, er hovedsakelig tyske sprogforskeres og antropologers verk. I denne betydning oppstod begrepet arieren på Napoleons-tiden da Tyskland, splittet og bekriget av franskmennene, etter en ydmykende fredsslutning var om mulig ennå lenger nede enn etter Verdenskrigen. Betingelsene for å skape et arisk idealbilde, en romantisk motvekt mot virkelighetens hårde kår, er de samme idag som dengang.

På den tid begynte professor Fichte, den berømte filosof, sine taler til den tyske nasjon. Han forsøkte — ikke ved demagogisk appell til massenes lidenskaper, men ved en ophøyet filosofisk analyse av den tyske kultur — å plassere Tyskland på den rette plass mellom Europas nasjoner og å gjengi folket troen på sig selv og sitt eget verd.

Fichte sa at germanerne var et urfolk som var kommet fra Asia og hadde bevart og utviklet sitt opprinnelige sprog og sine idealer, til tross for romansk innflytelse og herredømme. Fichte beskjefte sig ikke med en blond blåpigtet type. Han tenkte ikke på det ytre, men bare på Tysklands sjel. Men de som kom etter ham overførte læren også på de rasemessige egenskaper. Det var sprogforskeren Friedrich Schlegel som kort tid etter Fichtes taler fant ut at germanernes opprinnelige tungemål var sanskrit, og at den opprinnelige rase var teutoneene som hadde reddet civilisasjonen fra en degenert romersk kristendom.

En engelsk vitenskapsmann, dr. Thomas Young, som levde på samme tid, kalte forløperne for de europeiske folk *indo-européere*. Men den tyske orientalist von Klaproth fant denne betegnelsen altfor omfattende. Kultur er hovedsakelig et germansk produkt, sa han og påstod at *indo-germanere* derfor var et bedre uttrykk. Han hevdet enn videre at de opprinnelige *indo-germanere* kalte sig selv arier. En annen sprogforsker A. F. Pott påstod omkring midten av det forrige århundre at ariene stammet fra Hindu-Kush-fjellene i

India og elvedalene Oxus og Jaxartes. Han påstod at ariene hadde utvandret derfra til Europa.

Efterhånden som sprogforskerne har trengt dyper og dyper inn i opprinnelsen til de europeiske sprog, er de blitt mindre og mindre overbevist om at ariene virkelig stammer fra India. En engelsk sprogforsker R. T. Latham fastslo omkring 1850 at ariene har sin opprinnelse i Europa. F. Max Müller, tysk professor ved Oxford universitet, er far til en annen myte. Han sa at man istedenfor *indo-européer* og *indo-germaner* heller burde bruke betegnelsen *arisk* om både det opprinnelige folk og den opprinnelige sprøstamme; for før der ennå var noe som het sanskrit og tysk og gresk levde det et folk et eller annet sted i Asia, og dette folk var forløperen for både indere, persere, slaver, romere, grekere, kelter, germaner o.s.v.

Nu blev opgaven å finne ut hvad som kjennetegner dette folk, og det lyktes naturligvis også å fastslå at ariene i virkeligheten hadde vært en teutonsk, altså en germansk rase. Efterhånden oppstod det et slikt rot i denne vitenskap at noen forskere fremsatte

Arthur de Gobineau som sa at germanerne var arier fremfor noen.

ariene, og da germanerne ligner dem mer enn noen andre, er de renere arier enn andre folk. Germanerne er en erobrer-rase og gjennom erobringer har de preget de andre folk, men tross blandingen med dem er rasen allikevel forblitt ren. Merkelige påstander!

Da man siden gikk over til å undersøke menneskenes kraner og fant ut at det var to slags: kortskaller og langskaller — og forøvrig en mellomting — da først blev forvirringen fullstendig.

Noen påstod at langskallene var de høyeststående mennesker. Germanerne var hovedsakelig langskaller, ergo var de arier og som sådan født til å være herskere over alle mennesker. Andre holdt på at kortskallene var de mest høitstående, og når den ene part påstod at langskallene hørte til mot nord og var arier og høie og blonde, så sa den andre part at det var ikke synderlig forskjell på nordboer og sydlendinger, og at de nordiske blonde langskaller sannsynligvis bare var avblekede afrikanere.

Max Müller tok avstand fra disse opfatninger og sa at man bare sproglig kunde tale om arier. Og sprogforskerne i all almindelighet gav ham sin tilslutning. Likesom det ikke hadde eksistert noen latinsk rase, men vel et latinsk sprog, således var det heller ingen arisk rase, bare et arisk sprog.

I almindelighet antar nyktterne vitenskapsmenn idag, at når man taler om arier så forstås hermed europeere, og at deres vugge sannsynligvis ikke har stått i Asia, men snarere et eller annet sted i Europa, muligens Ungarn, og en professor mener at de er etterkommere etter fortidsmenneskene Cro-Magnonene.

Når alt kommer til alt er altså det vi kaller arier, noe ytterst tåket som snart skal bety det ene, snart det andre. Hvad sporene angår kan man tale om én sprøstamme for de fleste europeiske sprog, og den kan med hell kalles arisk, men at det ene europeiske folk skulde være mer arisk enn det andre, har man ikke skygge av vitenskapelig bevis for.

Disse menneskene som høyder Hitler, tror selv de er arier, herrefolket, fra hvem all kultur er utgått.